

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis,
Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis**

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](#)

rogos inter, omniāque cruciamentorum
genera, eam dimittat.

DECAS VII.

61. Seu gaudio perfundaris, seu mœstiā: sive cœlum solatia depluat, sive men-
tem ariditas exsiccat, eodem semper vul-
tu, adhærendum est uni gloriæ, cultuq;
Numinis, hanc viam nisi quis teneat, len-
tis passibus progressurus est ad virtutem:
quin semper initiis suis inhærebit aman-
do, & contemplando, quod ingenium aut
natura suggesterit, non obsequendo Ra-
tioni, quæ spiritui famulari debet, du-
ctumque ejus sequi.

62. Voluntas Dei est, ut tibi infra nihil-
lum vilescas, te humilies, & generose
vincas, multa patienter sufferas, non
commodis tuis studeas, neque aliò tota-
mente feraris, quam ut rerum omnium
Moderatori placeas.

63. Gaudium, & tristitia, si modum
excedant, ex æquo nocent, mentemque
turbant. Loquor de profusa illa hilarita-
te ac mœstitia, quæ sensum afficit, & tem-
periem solvit. Nam spiritualis commen-
suranda est odio rerum aut amori, & ex
earum cognitione perficienda.

64. Parcè quoque exultandum in cœlestium deliciarum affluxu; uti nec tristandum imodicè in mœsta animi orbitate ac pressura. Cùm enim hi affectus sensibiles sint, facilè Rationi officiunt, & in damna præcipitant non ex æquo reparanda. Ipse etiam erratorum dolor alioquin tam salubris, si modum excesserit, potis est hominem spe salutis dejicere.

65. Igitur quemadmodum Spiritus malignus illam tristitiæ intemperiem adhibet uti instrumentum, ad dejiciendum omnimodè afflitti animum: ità hilaritatem immodicam in eum usum transfert, ut nos ultra recti decori q; limites quām longissimè abripiat.

66. Probatissima agendi norma illa duntaxat est, quæ cum recto rationis usu, non cum ingenio appetitioneque nostra consentit. Ratio sola agendorum omnen est, & unicum morum remedium.

67. Servire Domino in lætitia laudatissimum est; at non exindè rejicienda est mœstitia Dei dispositione immissa. Nempe squalor, & lacrymæ exilio nostro magis convenient. Neutri quidem se im-

Hs mergen-

mergendum nimis , lugendum tamen
potius in hac valle lacrymarum , & diffe-
renda gaudia alibi proventura.

68. Sensualis animi voluptas, solatia
teneriora, imò & Pauli asserto cœlestium
aut futurorum clara cognitio, atque ipsa
cum Deo familiaris collocutio, non nisi
dulciaria sunt teneræ virturis, pabulūm-
que parvulorum. Hæc omnia se compa-
ti possunt cum homine subdito peccatis.
Adulta virtus non eget his cupediis, alitur
cibo fortiori, mortificatione, afflictione,
durorum tolerantiâ, cruce ex amore Dei
jugiter ferenda.

69. Naturæ lege adstringimur, ut ad
normam Rationis vivamus ; verùm af-
fectu seducimur, impetu aëti, & nostri
amore. Non metimur res ad recti legem,
sed ad imperium cupiditatis : non ad cha-
ritatis jura , sed ad nutum propensionis ,
& amoris proprii.

70. Si animus tibi est, tua ex Rationis
arbitrio moderari , Deum tibi antetule-
ris, proximum ad minus æquâris. Eâdem
balance expendenda sunt commoda pro-
pria ac aliena; neque minus pondus ab-
jicien-

jiciendum, cùm danda largiris, quām cùm
data recipis.

DECAS VIII.

71. Ut pro cæteris sanè judices, fac
semper proximus personam tuam occu-
pet, & tu illius. Si malè habitus es, cogi-
ta te alterum malè accepisse. Si offendis-
sti quempiam, credito te ab alio offen-
sum: ità querelas tuas sapienter compo-
sueris.

72. Quod in alterum contuleris, nun-
quam videatur magnum; quod ab alio ac-
ceperis, nunquam parvum. In minuta
aliorum errata nè irruas acerbis arbiter,
neque tua graviora excuses quasi nescius
errare.

73. Non expetas semper aliis justitiam,
tibi verò gratiam; alios strictè, te cle-
menter ac fgraviter haberi. Quæ male-
dici imponunt, non te commoveant illi-
co, illud autem, quod tu dixeris, nè in-
nocuum putas.

74. Si quem propensiùs colueris, non
continuò à culpa exemptum credas: ne-
que si quem oderis, confessim quidquid
eget, scelestum putas. Malè semper

H6

judica-